

Sygn. akt III CSK 382/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. R., A. G., H. O. – K. [...] "C." w K.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej
w K.

o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża strony powodowej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód K. [...] C. w K. (J. R., A. G., H. O.) wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] wydanego w dniu 10 kwietnia 2014 r. w sprawie o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę o podziale spółdzielni przeciwko K. [...] w K.. Skarga kasacyjna została oparta na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżący wskazuje, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne związane ze stosowaniem art. 108a § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo Spółdzielcze, a także zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości, tj. art. 5 k.c. W ocenie skarżącego rozstrzygnięcia i sprecyzowania wymaga kwestia dopuszczalności stosowania art. 5 k.c. do terminów zawitych, w szczególności zastosowania art. 5 k.c. w przypadku upływu terminu przewidzianego w art. 108 a § 4 ustawy Prawo Spółdzielcze. Kolejne zagadnienie prawne, na które wskazuje skarżący, dotyczy zmiany sposobu obliczania terminu do wniesienia powództwa o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę walnego zgromadzenia członków spółdzielni z art. 108 a § 4 ustawy Prawo Spółdzielcze w sytuacji, gdy Sąd uznał za nieistniejącą uchwałę walnego zgromadzenia spółdzielni o jej podziale, innymi słowy, „czy sześćtygodniowy termin do wniesienia powództwa rozpoczyna w takim wypadku swój bieg w dniu upływu trzymiesięcznego terminu do rozpatrzenia przez walne zgromadzenie spółdzielni żądania jej podziału”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien zagadnienie to przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Natomiast, kiedy skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów prawnych, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wskazane zagadnienie prawne dotyczące wykładni art. 108 a § 1-5 ustawy Prawo Spółdzielcze (w związku z art. 5 k.c.) było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2006 r., II CSK 105/06, OSNC 2007, nr 7-8, poz. 112 zob. też uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., OSNC 2014, nr 2, poz. 10). Drugie przedstawione zagadnienie nie pokrywa się w całości

z podniesionym w skardze kasacyjnej zarzutem wadliwej wykładni art. 108 a § 5 w zw. z art. 108a § 4 ustawy Prawo Spółdzielcze a ponadto w tej części uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej, poza wskazaniem dwóch możliwych rozwiązań, nie zostały przytoczone argumenty mogące prowadzić do odmiennych ocen prawnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uwzględniając charakter sprawy Sąd Najwyższy nie obciążył strony powodowej kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).